

اعلامیه مطبوعاتی

آزادی رسانه تحت چتر دموکراسی خطرناک‌تر از آزادی دردوران دیکتاتوری به نظر می‌رسد!

(ترجمه)

در ۱۰ می ۲۰۲۳ گزارش‌های مختلف در رسانه‌ها به نشر رسید که در شهرهای بهرپال و حیدرآباد هند نزدیک به ۱۶ مسلمان دست‌گیر شده است. در این اتهامات جنجالی بالای حزب‌التحریر حمله گردیده و آن‌را یک سازمان تروریستی که قصد جهاد علیه هند را دارد، معرفی نموده‌اند. منبع این گزارش‌ها برعلاوه ادارات استخباراتی "خارجی" سازمان‌های مختلف استخباراتی "دولتی و اتحادیه‌ای" به گونه "نامعلوم" اخذ گردیده است. کتاب‌ها و نشریات حزب‌التحریر در دست افراد دستگیر شده اساس اتهامات گفته شده است.

از آن زمان بدین‌سو اتهامات مختلف بشکل آنلاین به نشر می‌رسد؛ طوری که بعضی آن‌ها این ۱۶ فرد گرفتار شده مسلمان را به آن قضیه اعضای حزب‌التحریر ارتباط می‌دهند که فعلاً در ایالت "تامیل نادو" در جریان است. حتی رسانه‌های خبری برجسته مانند (India Today) یا (Economic Times of India) نتوانستند به اصول و مقررات رفتاری پابند باشند و با بی‌شرمی آن را در وبسایت‌های خود به نشر رسانده و به راحتی روایتی را که به آن‌ها رسیده است، بدون انجام بررسی اولیه حقایق در مورد حزب‌التحریر سرخط خبرها می‌سازند. اگر آن‌ها به اصول و مقررات پابندی می‌داشتند پی می‌بردند که حزب‌التحریر یک حزب سیاسی است که برای تأسیس دوباره خلافت؛ نظام حکم‌روایی اسلام به منهج نبوت از طریق یک مبارزه سیاسی و فکری کار می‌نماید و دست به اعمال مسلحانه نزنده و از رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم و سیرت آن در تأسیس اولین دولت اسلامی الگوبرداری می‌نماید.

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، آمریکا جهان اسلام را دشمن فرضی جدید معرفی نمود تا مردم خود را در کنار کسانی که دولت آمریکا را اداره می‌کنند، نگهدارد. این امر صحنه‌ای از روایات رسانه جهانی را ایجاد نمود که اعمال جنایت کارانه را به عنوان "تروریسم اسلامی" به تصویر می‌کشد؛ در حالی که بیشتر آن‌ها عملیات‌هایی اند که توسط آمریکا و متحدانش طراحی گردیده‌اند.

از زمانی که آمریکا جنگ وحشیانه علیه اسلام را از سال ۲۰۰۱ بدین‌سو به طور یک‌جانبه به راه انداخت، این روایات توسط شرکای حریص و حاکمان دست‌نشانده‌اش صادر و مورد استقبال قرار گرفته است. بنابراین، از "عالی‌ترین دموکراسی" تا "کلان‌ترین دموکراسی"، در رسانه‌های آمریکا و هند هم‌دستی زیادی وجود دارد که حقیقت را پنهان نموده و دروغ‌ها را نشر می‌کنند، به‌خصوص وقتی صحبت از گزارش اخبار در مورد مسلمانان و اسلام می‌شود.

برای خواستن اعتبار و نفوذ در بازار رسانه، مجموعه‌ای در تلاش برای جلب رضایت اهل قدرت و تمایل به کسب پاداش از سوی ثروت‌مندان اند و همه این شرارت‌ها تضمینی است، برای این که منافع تبدیل به معیار عمل در میان شخصیت‌های رسانه‌ای شده است، نه ارزش‌های والا و جستجوی حقیقت.

آزادی رسانه در دموکراسی به عنوان یکی از نهادهای اولیه بازپرسی سایر نهادها در داخل کشور مورد توجه و حمایت است. این یکی از معیارهای اصلی است که نهادهای غربی با آن "سلامت و رفاه" سایر ملل را می‌سنجند.

بنابراین، در مورد نهادهای رسانه‌ای برجسته در هند؛ کلان‌ترین دموکراسی، که به اصول و قوانین رفتاری منتشر شده در وبسایت‌های خود پابند نیستند، چه باید گفت؟ اصول و قوانین رفتاری مانند اجرای یک راستی‌آزمایی ساده یا ایجاد تعادل با ارائه نظریات مخالف یا عدم گمراه کردن مردم یا دروغ گفتن.

اکثر اوقات می‌توان منابع رسانه‌ای مانند "منبع موثق" یا "منبع غیر افشا شده" را هنگام اشاره به افراد در دولت به عنوان منبع مشاهده کرد. چنین افرادی که به ندرت می‌توان آن‌ها را در برابر قانون برای دروغ‌پردازی در محیط عامه پاسخ‌گو کرد.

با رسانه‌ای که از "آزادی بیان" حمایت می‌کند؛ در حالی که ایمیل‌ها را بدون این که از نقطه نظر دیگر در دانستن آن زحمت بکشد، مسدود می‌کند، چه باید کرد؟

در مورد رسانه‌ای که توسط سانسور فلج شده و مانع دسترسی آن‌ها به وبسایت‌ها می‌شود؛ البته از سوی دولتی که سعی در پاسخ‌گویی از آن‌ها دارد، چه می‌توان گفت؟

از "شورای مطبوعاتی هند" که نتوانسته ارزش "دروغ نگفتن" را در اعضای خود بقبولاند و اصول و قوانین رفتاری را که تجویز کرده است، مکرراً توسط اعضای شورای آن حذف شد، چه ساخته است؟

در مورد رسانه‌ای در کلان‌ترین دموکراسی، که در برخورد با دولت خود ناکام بوده و "کتب و بیان‌ها" را به عنوان "تسلیمات و مهمات" تحت قوانین ستم‌گرانه‌ی UAPA مجازات می‌کند، چه باید گفت؟

طرف‌داری از دروغ به گونه‌ای که "حقیقت" را گمراه کند یا عمداً روی آن سرپوش بگذارد؛ همان‌طور که در دموکراسی‌ها شاهد آن هستیم، خطرناک‌تر از سکوت در مورد حقیقت است؛ همان‌طور که در دیکتاتوری‌ها چنین است.

طوری که معلوم است، برای سرپوش گذاشتن بر دروغی باید دروغ‌های دیگری اختراع کرد. بنابراین، در دیموکراسی‌ها و با موجودیت تعدد نهادها به عنوان سازوکار ادعایی برای کنترل و جلوگیری از انحصار قدرت‌ها، دروغ‌پردازی به یک وظیفه تبدیل شده است که همه این نهادها بتوانند یک دروغ را بپوشانند. این همان چیزی است که باعث فساد و گمراهی مردم می‌شود.

اسلام برای کسی که حاکم را به خاطر حق محاسبه کند، ارزش والایی قائل است. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ، فَقَتَلَهُ»

سید شهادت حضرت حمزه ابن عبدالمطلب، او کسی است که سخن حق را در برابر حاکم ظالم می‌گوید و در این راه کشته می‌شود.

بنابراین، برای کسانی که مسئول انتقال اخبار به مردم هستند و هنوز هم ارزش گفتن حقیقت را نگه می‌دارند، کافی است یک تحقیق و بازجویی ساده در هریک از پلتفرم‌های اطلاعات اینترنتی مانند ChatGPT، ویکی‌پدیا، گوگل و غیره انجام دهید تا یک توضیح اولیه در مورد حزب‌التحریر دریافت کنید که باید تمام دروغ‌های ساخته شده را در اذهانتان پاک کند.

در مورد رسانه‌هایی که به صورت شرم‌آوری تصمیم گرفته‌اند رسالت خود را در رساندن حقیقت فراموش کنند، ما با استفاده از سخنان حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم قول‌شان را در رابطه به مسلک خبررسانی تذکر می‌دهیم:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟؛ آیا شما را از بزرگ‌ترین گناهان کبیره آگاه نکنم؟» گفتند: یقیناً یا رسول‌الله. فرمودند: «الإِشْرَاقُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ؛ شرک به الله و نافرمانی از پدر و مادر.» و او دراز کشیده بود، پس نشست و گفت: «أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ؛ و گفتار باطل و شهادت دروغ.» و آن را تکرار نمود تا این که ساکت شد.

انجنیر صلاح الدین عضاضه

رئیس دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره صدور: AH / 041 1444

۴ ذوالحجه ۱۴۴۴.ق.

پنج‌شنبه، 22 جون 2023.م.

مترجم: ابوبکر کابلی